

V Praze dne 11. dubna 2005

METODICKÝ POKYN

k provádění zákona č. 122/2000 Sb., ve znění zákona č. 483/2004 Sb., a k dopadu zákona č. 1/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní na změny v centrální evidenci sbírek

Ministerstvo kultury České republiky vydává metodický pokyn k provádění zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 483/2004 Sb. a k dopadu zákona č. 1/2005 Sb., na změny v centrální evidenci sbírek.

Úvod

Parlament České republiky se dne 29. července 2004 usnesl na zákoně České republiky č. 483/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. října 2004, a dne 26. prosince 2004 se usnesl na zákoně č. 1/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Oba tyto zákony se dotýkají činnosti muzeí a galerií. Tento metodický pokyn má přispět v případě zákona č. 483/2004 Sb., ke sjednocení pracovních postupů a ke sjednocení výkladu pojmů v zákoně uváděných a v případě zákona č. 1/2005 Sb., k výkladu postupu při aktualizaci změn v centrální evidenci sbírek, kterou zákon vyvolal. Ustanovení tohoto metodického pokynu mají povahu doporučení, závazná jsou pro správce sbírek ve vlastnictví České republiky¹.

¹ Vnitřní normy jsou právně závazné nikoliv ze své podstaty, ale jen tehdy, jestliže mezi jejich vydavatelem a adresátem existuje vztah nadřízenosti a podřízenosti (Šín, Z., Řehák, K., 1993: Metodika tvorby předpisů).

ČÁST A

Činnosti a postupy vyplývající ze zákona č. 483/2004 Sb.

Čl. I

Vymezení základních pojmů

1. V § 2 zákona č. 122/2000 Sb., se doplňuje odst. 3, který vymezuje pojem „muzeum“. Z definice muzea zejména plyne, že:
 - a) muzeum je **institucí**, což znamená, že nejde o určitý formální subjekt (může jít o osobu právnickou, o osobu fyzickou, případně o subjekt bez vlastní právní subjektivity), nýbrž o uskupení ustavených, případně strukturovaných speciálních činností a praktik, tedy o širší pojem než je například pojem organizace, ústav nebo zařízení,
 - b) muzeum získává a shromažďuje přírodniny a lidské výtvořky pro vědecké a studijní účely a zkoumá prostředí, z něhož jsou přírodniny a lidské výtvořky získávány,
 - c) z vybraných přírodnin a lidských výtvořků vytváří sbírky, které trvale uchovává, eviduje a odborně zpracovává,
 - d) umožňuje způsobem zaručujícím rovný přístup všem bez rozdílu využívání a zpřístupňování sbírek poskytováním vybraných veřejných služeb,
 - e) účelem poskytování vybraných veřejných služeb není zpravidla dosažení zisku,
 - f) galerie je muzeum specializované na sbírky výtvarného umění,
 - g) definice respektuje časovou posloupnost základních činností muzea, kdy nejprve jsou přírodniny a lidské výtvořky **získávány a shromažďovány pro vědecké a studijní účely** a zároveň jsou prováděny výzkumy a průzkumy prostředí, z něhož jsou získávány, a teprve následně a nikoliv automaticky ze všech, ale **pouze z vybraných přírodnin a lidských výtvořků je tvořena sbírka**; jen zdánlivě toto neplatí pro muzea výtvarného umění (galerie), která zpravidla získávají nové přírůstky již s jasným záměrem zařadit je do sbírky, mohou však nabývat rozsáhlé konvoluty věcí, jimiž jsou např. pozůstalosti, odkazy atp., u nichž je výběr pro sbírku nutný,
 - h) dále definice říká, že činnost muzea nespočívá pouze ve sbírání a tvorbě sbírky, ale také **v poskytování vybraných veřejných služeb** (viz dále).

Protože pojem „muzeum“ není chráněným názvem, není založena souvislost mezi vykonáváním činností uvedených v této definici a mezi užíváním názvu „muzeum“ pro subjekt, který činnosti uvedené v ustanovení § 2 odst. 3 zákona nevykonává, nebo vykonává pouze některé z nich. Mohou tudíž existovat fyzické nebo právnické osoby či organizační složky státu nebo územních samospráv, které spravují sbírky ve vlastnictví státu, kraje nebo obce, a které se *nazývají muzeum*, ale kromě sbírkotvořné činnosti nevykonávají žádnou další činnost uvedenou v definici a naopak, mohou existovat fyzické nebo právnické osoby či organizační složky státu nebo územních samospráv, které vykonávají všechny činnosti v definici uvedené, ale slovo „muzeum“ (ani „galerie“) v názvu nemají¹. Pro to, zda právnická osoba, fyzická osoba, organizační složka atp. je muzeem ve smyslu zákona, a tedy může také být poskytovatelem standardizovaných veřejných služeb (splňuje-li další podmínky, viz bod 3), rozhoduje obsah stanoveného předmětu hlavní činnosti, zpravidla ve zřizovací

¹ Nazývají se např. „Památník“, „Pamětní síň“, „Kulturní zařízení města...“ atp.

listině, ve statutu či v jiné listině, z něž lze dovodit, že instituce je muzeem ve smyslu zákona č. 122/2000 Sb.

2. V § 2 odst. 4, 5 a 6 zákona č. 122/2000 Sb., jsou definovány *veřejné služby, vybrané veřejné služby a standardizované veřejné služby*.

Z těchto definic vyplývá, že:

- a) veřejnou službou je *jakákoliv služba naplňující definici, bez ohledu na to, zda má či nemá nějakou souvislost se sbírkou²,*
 - b) veřejnými službami jsou pouze takové služby, které jsou zčásti nebo zcela financované z veřejných rozpočtů³; *částečným* financováním veřejných služeb se rozumí jak pravidelné poskytování příspěvků na provoz, tak nepravidelné poskytování účelových dotací na financování programů a kulturních akcí na základě grantů,
 - c) vybranou veřejnou službou je *jakákoliv veřejná služba spočívající ve zpřístupňování a využívání sbírek a sbírkových předmětů a poznatků z nich získaných prostřednictvím muzejních výstav, muzejních programů a muzejních publikací, přičemž přívlastek „muzejní“ vyjadřuje právě ten vztah ke sbírce či k poznatkům ze sbírky získaným; muzejními výstavami se rozumějí výstavy dlouhodobé (expozice) i výstavy krátkodobé, muzejními programy např. přednášky, besedy, exkurse, hudební, pěvecké, literární, scénické či jiné produkce, při nichž jsou prezentovány sbírkové předměty, jejich repliky či kopie, výsledky výzkumů atp., prezentace vzhledu nebo funkce jednotlivých sbírkových předmětů atp., muzejními publikacemi jsou míněny publikace periodické i neperiodické, publikace odborné i populární, průvodce a katalogy, zprávy o výzkumech, výroční zprávy, aktuální informace, veřejně šířené na jakémkoliv médiu včetně informačního systému s dálkovým přístupem („internet“) a dále veřejně šířené audiokazety, filmy, CD-Romy, videokazety, DVD nosiče atp., čerpající ze sbírky nebo prezentující poznatky ze sbírky získané či poznatky z výzkumu prostředí, z něž muzeum sbírkové předměty získává,*
 - d) standardizovanou veřejnou službou je *vybraná veřejná služba, pro niž je stanoven v ustanovení § 10a zákona č. 122/2000 Sb., standard územní, časové, ekonomické a fyzické dostupnosti.*
3. V § 2 odst. 7 je definován *poskytovatel standardizovaných veřejných služeb* (dále jen „poskytovatel“). Poskytovatelem je muzeum, které:
- a) Naplňuje v rámci stanoveného předmětu hlavní činnosti definici „muzea“ podle ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 122/2000 Sb., tj. *je muzeem* ve smyslu tohoto zákona,
 - b) spravuje sbírku (nebo sbírky), jejímž vlastníkem je Česká republika nebo kraj nebo obec,
 - c) tato sbírka (nebo sbírky) je zapsaná v centrální evidenci sbírek (CES).

² Příklady veřejných služeb, které nesouvisějí se sbírkou: vystavování zapůjčených přírodnin nebo lidských výtvorů, převzaté výstavy od jiných právnických nebo fyzických osob, jakékoliv programy (přednášky, exkurse, besedy, publikace, koncerty, taneční, pěvecké, literární či scénické produkce..) při nichž nejsou prezentovány sbírkové předměty vlastní ani sbírkové předměty jiných vlastníků či správců ani poznatky z nich získané, výstavy výtvarných děl, fotografií atp., které nemají vztah ke sbírce atp.

³ Veřejnými rozpočty jsou míněny rozpočty státu, krajů a obcí.

Zákon ukládá povinnost Ministerstvu kultury zveřejnit síť poskytovatelů v informačním systému s dálkovým přístupem. Touto zveřejněnou sítí poskytovatelů je *centrální evidence sbírek (CES)*, zveřejněná na www stránce ministerstva. Ze zápisů sbírek je možné vyčíst, který ze správců sbírek výše uvedené podmínky splňuje.

4. V § 2 odst. 8 zákon stanoví, že garantem poskytování standardizovaných veřejných služeb je zřizovatel poskytovatele nebo ten, kdo vůči poskytovateli plní funkci zřizovatele. Druhá část věty zohledňuje skutečnost, že mohou existovat muzea (či galerie) spravující sbírku ve vlastnictví státu nebo územního samosprávného celku, zřízené jiným způsobem než rozhodnutím vlastníka sbírky, a je určen subjekt, který vůči nim plní zřizovatelskou funkci. Např. Národní galerie v Praze je zřízena zákonem č. 148/1949 Sb., a funkci zřizovatele vůči ní plní Ministerstvo kultury.

Čl. II

Standardy a povinnosti poskytovatelů

Nově vložený § 10a zákona č. 122/2000 Sb., stanoví *standardy územní, časové, ekonomické a fyzické dostupnosti a vymezuje, kdy je možné zajišťování standardizovaných veřejných služeb omezit nebo pozastavit.*

1. *Standardem územní dostupnosti* standardizovaných veřejných služeb je *síť poskytovatelů*, definovaných v ustanovení § 2 odst. 7 zákona č. 122/2000 Sb., zveřejněná Ministerstvem kultury (dále jen „ministerstvo“). Zveřejněnou sítí poskytovatelů je *centrální evidence sbírek (CES)*, prezentovaná na www stránce ministerstva (Rejstříky – centrální evidence sbírek). Vymezení sítě poskytovatelů v CES nevylučuje změny této sítě, včetně např. zrušení či sloučení muzeí. Musí být však veřejně sděleno, který subjekt zajistí zákonem garantované poskytování standardizovaných veřejných služeb v daném území náhradou za dosavadního poskytovatele.
2. V § 10a odst. 2, písm. a) – e) jsou vymezeny *standardizované veřejné služby a povinnosti poskytovatelů při zajišťování jejich rozsahu a struktury* takto:
 - a) povinností poskytovatele je každoročně zpřístupnit sbírku nebo sbírkové předměty, které spravuje nebo sbírkové předměty zapůjčené z tuzemských či zahraničních muzeí a galerií *prostřednictvím muzejních výstav* se stanovenou návštěvní dobou; muzejní výstavou je výstava dlouhodobá (expoze) nebo výstava krátkodobá; z uvedení slova „muzejní výstava“ v množném čísle vyplývá, že za splnění povinnosti lze pokládat zpřístupnění alespoň *dvou* muzejních výstav v každém roce (může jít o dvě expoze, expozici a výstavu nebo dvě výstavy); návštěvní doba výstav musí být *veřejně oznámena*, co se rozumí veřejným oznámením upravuje ustanovení § 10a odst. 6 zákona; minimální doba zpřístupnění výstav není stanovena, poskytovatel však musí doložit, že návštěvní dobu skutečně veřejně oznámil⁴,
 - b) povinností poskytovatele je každoročně uspořádat *muzejní programy*, čerpající ze sbírky, kterou spravuje nebo ze sbírkových předmětů zapůjčených nebo z poznatků o přírodě nebo historii získaných zkoumáním sbírkových předmětů nebo předmětů obdobných nebo výzkumem prostředí, z nějž jsou tyto

⁴ Např. pozvánkou, plakátem, letákem, zveřejněnou tiskovou zprávou či tiskem www stránky apod.

předměty získávány; z uvedení slova „muzejní program“ v množném čísle vyplývá, že za splnění povinnosti lze pokládat uspořádání nejméně *dvou muzejních programů* v každém roce; muzejním programem je např. přednáška, beseda, exkurze, hudební nebo taneční produkce čerpající ze sbírky, scénický pořad, literární pořad, pracovní dílna, komentovaný výklad v expozici nebo na výstavě prováděný kurátorem sbírky, muzejním pedagogem, případně externím odborníkem, seminář či konference čerpající ze sbírky, prezentace funkce sbírkových předmětů, ukázka používání tradičních technologií, prezentace lidových zvyků atp., připravené pro širokou veřejnost, pro děti, tělesně postižené občany, seniory a pod.; muzejním programem není běžný výklad průvodce v expozici nebo na výstavě,

- c) povinností poskytovatele je každoroční poskytnutí informací o své činnosti ve zveřejněné výroční zprávě a dále každoroční zpracování informací o muzejních programech nebo vydání muzejních publikací čerpajících ze sbírky; informací jsou míněny zejména tiskové zprávy předávané do médií, informace zveřejňované na www stránkách, plakáty, pozvánky či letáky; muzejními publikacemi jsou míněny vědecké, odborné i populární publikace čerpající ze sbírky nebo z výzkumu prostředí, z něhož jsou sbírkové předměty získávány, včetně průvodců po expozicích a výstavách, katalogů, propagačních tiskovin; z uvedení slov „informace“ a „muzejní publikace“ v množném čísle vyplývá, že za splnění povinnosti lze pokládat poskytnutí či vydání nejméně *dvou informací a publikací ročně*,
 - d) poskytovatel je také povinen na vyžádání a za úplatu zpracovat odborný posudek, expertízu, stanovisko nebo pojednání v oborech své působnosti.
3. Standardem *ekonomické dostupnosti* veřejných služeb je poskytování zlevněného vstupného osobám a skupinám osob v zákoně uvedeném. Způsob zajištění poskytování tohoto standardu a rozsah poskytování zákon neuvádí, z povahy věci však vyplývá, že i poskytování tohoto standardu je v případě kontroly nebo stížnosti nutné doložit, například příslušným vnitřním předpisem muzea. Pojem „senior“ není totožný s pojmem „poživatel starobního důchodu“, při stanovení věkové hranice je však možné řídit se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zvolit věkovou hranici stanovenou pro poživatele starobního důchodu, slevu však lze poskytnout i když o poživatele starobního důchodu nejde. Pojem „osoby se zdravotním postižením“ zahrnuje i poživatele invalidního a částečného invalidního důchodu.
4. Posledním standardem je *standard fyzické dostupnosti* veřejných služeb. Ten spočívá v odstraňování bariér znemožňujících užívání služeb osobám s omezenou schopností pohybu a orientace. Nejde ale pouze o stavební úpravy, zřizování výtahů, plošin překonávajících schody apod. Smyslem naplňování tohoto standardu je zajistit odstraňování bariér *jakýmkoliv způsobem*, který povede k tomu, aby osoba s omezenou schopností pohybu či orientace mohla navštívit výstavu, zúčastnit se programu. Patří sem tudíž také např. poskytnutí doprovodu jiné osoby, poskytnutí pojízdného křesla atp. Zákon zohledňuje rozdíly mezi možnostmi jednotlivých poskytovatelů, a to nejen z věcného hlediska ale i finančního tím, že rozhodnutí o konkrétním rozsahu zajišťování tohoto standardu ponechává na poskytovateli, neboť kromě památkového hlediska je nutné mít na zřeteli i zajištění bezpečnosti zaměstnanců, návštěvníků i sbírek.

5. Zákon dále stanoví, kdy lze poskytování standardizovaných veřejných služeb omezit nebo dočasně pozastavit a ukládá poskytovatelům povinnost způsob a rozsah standardizovaných veřejných služeb *veřejně oznámit*. Zákon stanoví, co se považuje za veřejné oznámení – tisk, informační systém s dálkovým přístupem a vývěska na budově poskytovatele. Zákon nezakazuje využít i jiných prostředků (rozhlas, televize), jejich využití však nelze považovat za splnění podmínky veřejného oznámení i když prostou oznamovací povinností mohou v konkrétních případech splnit i lépe.
6. Lze shrnout, že povinnosti plynoucí ze zákona a týkající se poskytování standardizovaných veřejných služeb splní muzeum (galerie), které v průběhu každého kalendářního roku:
 - a) zpřístupní veřejnosti *nejméně dvě* muzejní výstavy (dvě expozice nebo dvě krátkodobé výstavy nebo expozici a jednu krátkodobou výstavu),
 - b) připraví pro veřejnost *nejméně dva* muzejní programy,
 - c) zveřejní výroční zprávu o své činnosti za předešlý rok a zveřejní *nejméně dvě* zprávy (publikace) čerpající z vlastní činnosti,
 - d) průběžně informuje veřejnost o své sbírce a o své činnosti,
 - e) zpracuje posudek, expertízu, stanovisko nebo pojednání vycházející z oborů, v nichž působí, je-li o ně požádáno,
 - f) veřejně oznámí rozsah a způsob poskytování služeb, případně jejich omezení nebo dočasné pozastavení způsobem uvedeným v zákoně.

Tyto povinnosti je poskytovatel povinen každoročně splnit *všechny*, nelze např. nesplnění jedné nahradit splněním jiné, byť třeba v míře vyšší než stanoví standard. Nenaplňování standardů není sankcionováno, bude k němu však přihlíženo při posuzování žádostí o dotace.

Čl. III

Povinnosti a práva garantů

1. Zákon vymezuje některé náležitosti zřizovacích listin či statutů muzeí – poskytovatelů, a to:
 - a) určení oborů, v nichž poskytovatel působí⁵, v souladu s charakteristikou sbírky (jednotlivých „podsbírek“) uvedenou v CES,
 - b) určení území, z nějž převážně⁶ získává sbírkové předměty⁷, rovněž v souladu s charakteristikou sbírky (jednotlivých „podsbírek“) uvedenou v CES a v souladu s tradiční sběrnou oblastí⁸,
 - c) doplnění předmětu hlavní činnosti muzea o formulaci, že „*muzeum je poskytovatelem standardizovaných veřejných služeb ve smyslu ustanovení § 2 odst. 7 zákona č. 122/2000 Sb., ve znění zákona č. 483/2004 Sb.*“.

Tyto povinnosti garanti splní do 6 měsíců po nabytí účinnosti zákona, tj. nejpozději do 31. března 2005 (zákon nabyl účinnosti 1.10.2004). Zřizovací listinou je míněn buď dokument tohoto názvu, tj. např. zřizovací listina

⁵ Např. se uvede, že muzeum působí v oborech geologie, botanika, entomologie, zoologie, prehistorie, historie a etnografie.

⁶ Uvede se území, z nějž pocházejí rozhodující části sbírky.

⁷ Např. severní Čechy, zejména pak území okresů Liberec, Jablonec nad Nisou a Turnov.

⁸ Tím je míněn soulad s oblastí, z níž byly až dosud sbírkové předměty získávány.

příspěvkové organizace nebo zakládací listina (např. obecně prospěšné společnosti) nebo jiný dokument, v němž se stanoví předmět činnosti organizační složky či organizačního útvaru (např. organizační řád atp.).

Tradiční sběrnou oblastí se rozumí území působnosti, z nějž pochází převážná část sbírkových předmětů tvořících sbírku muzea zapsanou v centrální evidenci sbírek podle zákona č. 122/2000 Sb. v oborech, v nichž muzeum působí.

Souladem s tradiční sběrnou oblastí je jakékoliv vymezení území působnosti, které tradiční sběrnou oblast zcela nebo z podstatné části zahrnuje. Vymezení území působnosti nemusí být pro všechny obory, v nichž muzeum působí, shodné. Smyslem je zajištění kontinuity území působnosti muzea a kontinuity jeho sbírkotvorné činnosti.

2. Garantí jsou dále povinni zajistit poskytovatelům podmínky pro plnění standardizovaných veřejných služeb. Tím je míněno zejména to, že poskytovateli budou zajištěny prostorové, materiální a technické podmínky a finanční podmínky v rámci příspěvku na provoz a činnost.
3. Poskytování účelových finančních dotací garantům ze státního rozpočtu podle ustanovení § 10b odst. 2 zákona č. 122/2000 Sb., zajistí Ministerstvo kultury podle zásad, které vydá.

Čl. IV

Výklad pojmu „vystavování“

Pojem „vystavování“ je v zákoně zpřesněn tak, že vystavováním se rozumí *prezentace (veřejné předvádění) buď vzhledu sbírkového předmětu popřípadě jeho funkce*. Tím mizí nejasnosti, zda je v souladu se zákonem např. hra na historické hudební nástroje, předvádění funkčních dopravních prostředků (automobilů, tramvají, traktorů atp.), strojů a zařízení, atp.

ČÁST B

Činnosti a postupy vyplývající ze zákona č. 1/2005 Sb.

Ustanovením Čl. X a XI zákona č. 1/2005 Sb., o rozpočtovém určení daní se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a to v části týkající se vlastnictví movitých archeologických nálezů. Z toho vyplývají následující postupy v zápisu sbírek muzejní povahy do CES.

1. Některá muzea včetně sbírek v minulosti přešla z vlastnictví státu do majetku obcí nebo krajů⁹, a to včetně movitých archeologických nálezů, které byly ke dni přechodu součástí sbírek, a jsou tudíž zapsány v CES jako majetek obcí nebo krajů.

⁹ Zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 157/2000 Sb., o přechodu věcí, práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku

2. Movité archeologické nálezy, které tato muzea nabyly po dni přechodu vlastnických práv, však byly podle ustanovení § 23 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči majetkem České republiky, a proto tato muzea požádala o zapsání *státní archeologické sbírky* do CES a spravovala tudíž dvě sbírky – jednu obecní (krajskou) a jednu státní.
3. Protože podle ustanovení Čl. XI zákona č. 1/2005 Sb., přešly dnem 3.1.2005 movité archeologické nálezy uložené v těchto muzeích z majetku České republiky do majetku obcí, resp. krajů, je třeba provést změny v CES, a to takto:
 - a) muzeum *nemůže požádat o zrušení státní sbírky v CES*, protože podle ustanovení § 8 odst. 2 vlastník sbírky, jímž je stát nebo územní samosprávný celek, nemá právo o zrušení zápisu v CES žádat a všechna ustanovení týkající se vlastníka sbírky plní správce sbírky,
 - b) proto muzeum požádá o aktualizaci zápisu v CES na základě oddílu CESíku C 14 – typ změny – jiná (*zrušení* evidenčních čísel ve státní archeologické sbírce) z důvodu změny vlastníka,
 - c) následně (současně) muzeum požádá o aktualizaci zápisu v CES na základě oddílu CESíku C 13 – typ změny – jiná (*přidání* evidenčních čísel sbírkových předmětů z někdejší státní archeologické sbírky do *archeologické „podsbírký“* sbírky ve vlastnictví obce nebo kraje),
 - d) tím se *státní archeologická sbírka zcela vyprázdní*, sbírka přestane naplňovat znaky sbírky muzejní povahy a ministerstvo na základě vlastního podnětu – podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) – *následně rozhodnutím zruší zápis státní archeologické sbírky v CES* a uvědomí o tom muzeum.

POZOR! Přidání evidenčních čísel sbírkových předmětů někdejší státní archeologické sbírky do archeologické „podsbírký“ ve vlastnictví kraje nebo obce je možné pouze tehdy, nejsou-li tato evidenční čísla shodná s čísly jiných sbírkových předmětů v archeologické „podsbírci“ ve vlastnictví kraje nebo obce již zapsaných! Pokud shodná jsou, je třeba sbírkové předměty přečíslovat!

4. Druhá varianta řešení spočívá v tom, že:
 - a) muzeum požádá o aktualizaci zápisu *státní archeologické sbírky s odkazem na zákon č. 1/2005 Sb., a to o změnu vlastníka a změnu názvu sbírky* (pokud současný název obsahuje slovo „státní“),
 - b) bude tak i nadále *správcem dvou sbírek, tentokrát už obou ve vlastnictví kraje nebo obce* (zákon neurčuje, kolik sbírek může jeden vlastník, resp. správce do CES zapsat) a nové přírůstky bude dále zapisovat podle vlastního uvážení buď pouze do této sbírky, jak tomu bylo dosud nebo podle kritérií, které samo stanoví jak do této sbírky, tak do archeologické „podsbírký“ své druhé sbírky,

ČÁST C
Účinnost

Metodický pokyn nabývá účinnosti dnem vydání.

Ing. Pavel Jirásek
ředitel odboru ochrany movitého kulturního dědictví,
muzeí a galerií MK ČR